

порушень у сфері діяльності бюджетних організацій; посилення взаємодії та координації усіх учасників бюджетних відносин у сфері фінансового контролю; оптимізацію організаційної структури та розмежування функцій контролюючих органів; організацію роботи внутрішнього аудиту в бюджетних установах та організаціях, а також підвищення його ефективності.

Висновки. Отже, здійснення фінансового контролю діяльності бюджетних установ та організацій необхідно розглядати як важливу функцію державного управління, за допомогою якої можна підвищити їхню ефективність, забезпечити економне,

раціональне й доцільне використання бюджетних ресурсів. Головними контролюючими органами в Україні є Рахункова палата та Державна аудиторська служба, які підпорядковані Верховній Раді та Кабінету Міністрів відповідно. Окрім контролю на макроекономічному рівні, значну увагу необхідно приділяти внутрішньому аудиту діяльності розпорядників бюджетних коштів. Для удосконалення системи державного фінансового контролю в Україні важливо враховувати досвід розвинених країн з ринковою економікою та приводити до міжнародних стандартів діяльність контролюючих органів.

Список використаних джерел:

1. Базась М. Методика і організація фінансового контролю: підручник. Київ: МАУП, 2004. 446 с.
2. Владімірова Н. Напрями реформування державного фінансового контролю задля забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання. Інвестиції: практика та досвід. 2016. № 16. С. 46–52.
3. Дікань Л. Контроль у бюджетних установах: підручник. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2010. 408 с.
4. Дорошенко О. Контроль господарської діяльності бюджетних установ в умовах модернізації державних фінансів України: монографія. Рівне: НУВГП, 2012. 294 с.
5. Калінкін Д. Внутрішній аудит бюджетних установ в умовах реформування системи державного фінансового контролю: дис. ... канд. екон. наук. URL: http://www.hneu.edu.ua/web/public/moved/hneu/NAUKA/Vchenna_rada/2016/Kalinkin_D.V_Disertacia.pdf.
6. Офіційний сайт Державної аудиторської служби України. URL: <http://www.dkrs.gov.ua/kru>.
7. Піхоцький В. Система державного фінансового контролю в Україні: концептуальні засади теорії та практики: дис. ... докт. екон. наук. URL: http://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/12/dis_pihotskyi.pdf.
8. Романів М., Долбнева Д. Необхідність та напрями удосконалення системи державного фінансового контролю в Україні як вимога сьогодення. ScienceRise. 2016. № 2/1 (19). С. 35–38.
9. Труш І. Державний фінансовий контроль в умовах економічних трансформацій. Причорноморські економічні студії. 2017. Вип. 14. С. 141–144.
10. Юргелевич С. Система державного фінансового контролю. Фінанси України. 2007. № 4. С. 138–144.

УДК 336.2

Лисенко Ж.П.,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри публічних,
корпоративних фінансів та фінансового посередництва,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Олексин А.Г.,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри публічних,
корпоративних фінансів та фінансового посередництва,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНОЇ БАЗИ ТА ДОХОДІВ

Лисенко Ж.П., Олексин А.Г. Фінансова стійкість місцевого самоврядування: вплив економічної бази та доходів. Ця стаття визначає теоретичну базу для подальшого аналізу фінансової стійкості місцевих бюджетів. Фінансова стійкість визначається як тип фінансового стану, який дає змогу органам місцевого самоврядування продовжувати надавати послуги членам громади в поточному і майбутньому періодах, не впливаючи на модель збалансованості доходів та видатків бюджету. Оцінка місцевої фінансової стійкості базується на двох типах показників, таких як боргові зобов'язання та бюджетний баланс. Результати досліджень показали, що борговий тягар найбільше пов'язаний з розміром місцевої економічної бази, а на бюджетний баланс впливає ступінь диверсифікації доходів місцевих джерел, а також прогнозування демографічної ситуації в громадах.

Ключові слова: стрес муніципальних фінансів, фінансова стійкість, баланс бюджету.

Лысенко Ж.П., Олексин А.Г. Финансовая устойчивость местного самоуправления: влияние экономической базы и доходов. Эта статья определяет теоретическую базу для последующего анализа финансовой устойчивости местных бюджетов. Финансовая устойчивость определяется как тип финансового состояния, который позволяет органам местного самоуправления продолжать оказывать услуги членам общины в текущем и будущем периодах, не влияя на модель сбалансированности доходов и расходов бюджета. Оценка местной финансовой устойчивости базируется на двух типах показателей, таких как долговые обязательства и бюджетный баланс. Результаты исследований показали, что долговое бремя больше связано с размером местной экономической базы, а на бюджетный баланс влияет степень диверсификации доходов местных источников, а также прогнозирования демографической ситуации в общинах.

Ключевые слова: стресс муниципальных финансов, финансовая устойчивость, баланс бюджета.

Lysenko Z.P., Oleksyn A.G. Financial sustainability of local government: the impact of the economic base and revenues. This work defines a theoretical basis for the following analysis of the financial sustainability of the local budgets. Financial stability is defined as a type of financial state which allows local self-government to continue to provide services to members of the community in the current period without affecting the model of the balance of income and budget expenditures. Assessment of the local financial stability is based on two types of indicators: debt obligations and the budget balance. The results of the research showed that the debt burden is mostly to the size of the local economic base, and the budget balance is influenced by the degree of diversification of income from local sources and forecasting of the demographic situation in the community.

Key words: municipal fiscal stress, financial sustainability, budget balance.

Постановка проблеми. Можливості соціально-економічного розвитку регіонів та громад в умовах реформування державних і місцевих фінансів значною мірою визначає рівень фінансової стійкості місцевих бюджетів. Прогнозування фінансової стійкості місцевих бюджетів є необхідним етапом бюджетного менеджменту, оскільки дає змогу встановити якість планування і виконання місцевого бюджету, а також регулювання процесів управління бюджетними ресурсами громад.

Прогнозування стійкості бюджету є важливим складником оцінки фінансового стану регіону чи громади, за якого певна структура, обсяг фінансово-бюджетних ресурсів громади створюють можливості для реалізації не тільки повноважень органів місцевого самоврядування, а й встановлених цілей, завдань соціально економічного розвитку території.

Українські громади з початком реформи децентралізації отримали більше фінансових ресурсів, але одночасно і більший обсяг повноважень. Місцеві органи самоврядування розпочали активно проводити політику щодо зовнішніх запозичень. Однак зараз у нормативно-правових актах зі сфери бюджетної політики і досі не визначають сутності і методології розрахунку фінансової стійкості місцевих бюджетів. Це дослідження забезпечує краще розуміння факторів, які впливають на формування фінансової стійкості місцевих бюджетів, та дає можливість врахувати їх під час прогнозування розміру цього показника в майбутніх періодах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Термін «стійкість» у світовий контекст державної політики введений Комісією з навколишнього середовища та розвитку в 1987 р. Розвиток як зміна в будь-якому середовищі вважався стійким, якщо він задовольняв потреби нинішнього покоління, не завдаючи задовольнити їх майбутнім поколінням. Ця концепція дала політикам та аналітикам можливість одночасно обговорювати цілі навколишнього середовища та економічного розвитку (Dollery and Grant, 2011), не наближаючи до них або шукаючи компромісу. Це дослідження також зафіксувало нову нормативну орієнтацію на управління державними ресурсами.

У 1990-х роках Світовий банк розпочав фінансування досліджень щодо національної фінансової стабільності. К. Бернсайд (2003), який є членом Світового банку, зазначає, що національна фінансова стійкість має багато визначень, але вони, як правило, пов'язані з фінансовою політикою уряду. Науковець визначив дві концепції сталого розвитку, які важливі на національному рівні. Перша полягає у платоспроможності, тобто «здатності уряду обслуговувати свої боргові зобов'язання безстроково без явного дефолту» (1). К. Бернсайд зазначає, що уряд часто вважається неплатоспроможним, коли банкрутство вже очевидне. Такі аналізи не дають керівництву інформації щодо необхідності вживання запобіжних заходів задля уникнення кризи. Друга концепція стосується спроможності уряду підтримувати поточну політику. Вона, як правило, фокусується на оптимальних коригуваннях фіскальної та грошово-кредитної політики, щоб уникнути неплатоспроможності у майбутньому. К. Бернсайд визнає, що аналіз фінансової стійкості має зосереджуватися на оптимальності політики, а не на її простому здійсненні.

К. Бернсайд вказує на те, що чітке розуміння цілей аналізу фінансової стійкості має передувати вибору методів аналізу. Він виділяє чотири потенційні цілі аналізу фінансової стійкості на національному рівні, такі як:

- 1) оцінка спроможності уряду брати позики;
- 2) прогноз настання фінансової кризи;
- 3) оцінка фінансових ризиків, пов'язаних із непередбаченими зобов'язаннями; бюджетної політики та обговорення майбутніх політичних рішень.

Опорні цілі К. Бернсайда є привабливими як навчальний пристрій, але емпіричне застосування цієї думки показує, що цілі не є взаємовиключними. Наприклад, прогноз настання кризи, ймовірно, базуватиметься на оцінці фінансових ризиків, пов'язаних із непередбаченими зобов'язаннями.

Фіскальна стійкість на місцевому рівні також визначена в декількох напрямках. Джефрі Чапман пропонує своє визначення фінансової стійкості як «довгострокової спроможності органів місцевого самоврядування послідовно виконувати свої фінансові зобов'язання» та

визначає три типи зобов'язань: циклічні, структурні та міжурядові.

Циклічні зобов'язання відображають вплив ділового циклу на місцеві фінанси і часто є загальними для всіх трьох рівнів влади. Структурні зобов'язання включають демографічні зміни, тенденцію до урбанізації, загальну мобільність населення і бізнесу, структурне зрушення від споживання товарів до споживання послуг, а також появу нових джерел доходів, таких як електронна комерція. Структурні зобов'язання є найбільш ефективним аспектом управління фінансовою стійкістю, оскільки деякі з них знаходяться під контролем місцевих політиків.

Міждержавні зобов'язання пов'язані з відносинами місцевого самоврядування з іншими урядами. Хоча місцеві органи самоврядування і держави не можуть вступати у прямі фінансові відносини, але вони впливають на місцеві фінансові можливості через міжнародну технічну допомогу чи кредити від міжнародних фінансових інституцій.

Міжнародна рада зі стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору розглядає бюджетний характер стійкості як «здатність суб'єкта господарювання відповідати за надання послуг та фіскальні зобов'язання як зараз, так і в майбутньому» (IPSASB, 2011: 5). Це свідчить, що оцінка фінансової стійкості вимагає широкого кола даних. «Ці дані включають фінансову та нефінансову інформацію про поточні економічні та демографічні умови, припущення щодо національних та глобальних тенденцій, таких як продуктивність, відносна конкурентоспроможність національної або місцевої економіки та очікувані зміни демографічних змінних, таких як вік, довговічність, стать, дохід, освіта та захворюваність» (IPSASB, 2011: 6).

Dollery and Grant (2011) також розглядали шість досліджень бюджетної стійкості в австралійській регіональній практиці і дійшли висновку, що всі вони надто вузько зосереджені на облікових та фінансових показниках.

Формування цілей статті. Метою статті є визначення економічних та фінансових факторів, які впливають на фінансову стійкість місцевих бюджетів.

Методичну основу цього дослідження становить сучасна економічна теорія в частині формування державних та місцевих бюджетів та методи наукового пізнання. У процесі дослідження застосовувалися методи теоретичного узагальнення, порівняння, синтезу – під час уточнення ролі факторів, які впливають на визначення фінансової стійкості місцевих бюджетів, а також абстрактно-логічний метод – для теоретичних узагальнень та висновків за матеріалами досліджень.

Виклад основного матеріалу. Після проведення реформи фінансової децентралізації в Україні громади мають більшу фіскальну автономію, ніж регіони країн із більш централізованими структурами управління. Іншим боком фінансової та інституційної незалежності є сподівання, що органи місцевого самоврядування повинні мати можливість ефективно управляти своїми ресурсами та мати фінансову підтримку від держави.

Органи місцевого самоврядування надають широкий спектр послуг місцевим громадам, які включають житлово-комунальне господарство, поводження з твердими побутовими відходами, охорону здоров'я та освіту, бібліотечну та культурну діяльність, а також соціальне

забезпечення. Власні доходи місцевих бюджетів та міжбюджетні трансферти є бюджетним обмеженням на нерациональність витрат місцевого самоврядування. Крім того, місцеві органи самоврядування зобов'язані часто враховувати інституційні обмеження, які встановлюються на загальнодержавному рівні. Найбільш вживаними з цих обмежень є збалансовані вимоги до бюджету, статус власності на майно, розподіл податків, а також боргові нормативи.

Окрім витраткових джерел фінансового ризику, є чинники, що впливають на фінансову стійкість місцевих бюджетів з боку доходів. Насамперед місцеві вразливі місця у дохідній частині пов'язані зі здатністю місцевих органів самоврядування та регіональних фіскальних органів забезпечувати достатні надходження від наявних джерел доходів для задоволення наявних зобов'язань.

У цьому дослідженні фінансову стійкість місцевих бюджетів розглядатимемо як стан місцевих фінансів, який дає змогу місцевим органам самоврядування постійно надавати послуги та задовольняти всі свої зобов'язання. Для порівняння, фінансова стійкість державного бюджету пов'язана зі здатністю уряду задовольняти вимоги до обслуговування не тільки у поточному періоді, але й у майбутньому. Коли фінансовий стан держави характеризується як стійкий, уряд може забезпечити послуги, очікувані від громад, і реорганізувати свої фінансові зобов'язання, такі як повернення боргів та виплати пенсій, без шкоди для справедливості між поколіннями.

Сутність фінансової стійкості місцевих бюджетів ефективно розглядати через призму чітко визначених її індикаторів, таких як борговий тягар та бюджетний баланс. Здатність місцевих органів місцевого самоврядування уникати високих рівнів боргу та дефіциту бюджету може залежати від різних чинників, які згруповані в окремі категорії.

Місцевий борговий тягар є особливо актуальним показником фінансової стійкості місцевого бюджету. Зазвичай цей показник вимірюється як співвідношення між місцевими прямим боргом та кількістю населення, або особистим доходом, або певною формою оцінювання активів громади. Вибір знаменника залежить від того, що місцеві фінансові менеджери вважають більш точним як міру важливих змін у місцевих умовах. Загалом, швидке зростання довгострокової заборгованості може стати тривожним знаком для органів місцевого самоврядування. Розмір боргу в межах 10 відсотків оціночної вартості комунального майна вважається доцільним. Високі показники можуть свідчити про надмірне навантаження, тоді як низьке співвідношення може свідчити про недостатнє інвестування в місцеву інфраструктуру (та зменшення перспектив розвитку бізнесу).

Хоча більшість органів місцевого самоврядування застосовують явне правило збалансування бюджету і подають на затвердження збалансований бюджет, у дійсності вони рідко доходять до природного балансу наприкінці року. За своєю природою бюджет – це лише план надходжень та витрат. Коли доходи перевищують витрати, надлишок спрямовується до резервного фонду, а точніше – до необмеженої частини резервного фонду. Якщо місцевий бюджет за рік виконано з дефіцитом, то резервний фонд буде використаний і дефіцит покритий. Зазвичай, якщо залишок коштів у незареєстрованих фондах з року в рік зменшується, це може

свідчити про стійкий дефіцит операцій. Кредитно-рейтингові фірми не приділяють надто великої уваги дефіциту, якщо він не підтримується протягом багатьох років і є великим. Прогноз бюджетного дефіциту може бути цінним для органів місцевого самоврядування як сигнал про необхідність змін у політиці; для жителів як сигнал про те, що їхні податки можуть збільшитися, і для інвесторів у муніципальні цінні папери як інструмент для більш обґрунтованого вибору інвестицій.

Збалансовані вимоги до бюджету призначені для того, щоб забезпечити відповідальність влади та запобігти накопиченню дефіциту. Дослідники визначають бюджетний баланс як «ситуацію, коли доходи, наявні для державних операцій, більші або дорівнюють витратам на початку, в середині та на кінець фінансового року чи бюджетного циклу, так що фінансовий рік закінчується нульовим або позитивним балансом (надлишком) замість дефіциту».

Здатність органів місцевого самоврядування постійно виконувати свої зобов'язання щодо надання послуг у поточному і майбутньому періодах залежить від їхньої здатності забезпечувати необхідні доходи для покриття очікуваних витрат. Місцеві соціально-демографічні складники та економічні фактори є детермінантами місцевої податкової бази. Потужність місцевих доходів (спроможність влади збільшувати доходи від місцевих ресурсів) впливає на добробут мешканців, які сплачують податки та споживають послуги, що надаються на бюджетній основі. Використання доходу на душу населення як показника попиту на послуги є класичною конвенцією серед науковців державних фінансів.

Податкові переваги місцевих державних витрат також відіграють роль у наданні місцевих послуг. Спроможність органів місцевого самоврядування використовувати базу оподаткування майна зростає з доходами резидентів. Доходи впливають на вибір резидентів для різних пакетів приватних та суспільних благ і послуг та на бажання жителів погоджуватися на підвищення оподаткування майна, що забезпечує надання додаткових товарів та послуг. Місцева демографія, така як резидентна вікова дистрибуція, раса та етнічність, а також відсоток мешканців, що перебувають у бідності, та їх статус зайнятості, може бути важливим фактором, який органи місцевого самоврядування повинні враховувати під час надання соціальних послуг, таких як медична допомога, соціальна допомога різним верствам населення та громадський транспорт.

Місцеві фінансові показники мають безпосередньо впливати на місцеві доходи, необхідні для задоволення усіх поточних та майбутніх зобов'язань громади, для зменшення боргового навантаження та для пом'якшення дефіциту. Доходи міського бюджету складаються з трьох основних джерел: місцеві податки, такі як податок на майно, єдиний податок, земельний податок, інші менші податки; неподаткові надходження та доходи від операцій з капіталом; міжбюджетні трансферти. Диверсифікація доходів може бути використана як продуктивна стратегія зменшення фіскального стресу та податкових зусиль. Водночас це може збільшити нестабільність доходів або зменшити витрати залежно від того, які джерела доходів використовуються для диверсифікації та які умови економічної бази. Потенційний недолік диверсифікації доходів – це посилення залежності органів місцевого самоврядування від джерел еластич-

ного доходу. Останні включають податки, збори та різні платежі платників податків. Обсяги еластичних доходів швидше знижуються під час економічних криз, ніж обсяг доходів із нееластичних джерел. Місцеві органи влади, які покладаються на еластичні джерела більше, ніж інші, мають більш високий ризик виникнення дефіциту доходів, коли настає економічний спад. Під час економічного підйому джерела еластичних доходів є перевагою, оскільки вони підтримують інфляцію та дають змогу пропорційно збільшувати доходи. Ефективне поєднання джерел доходу (еластичних та нееластичних) зміцнює фінансові показники, згідно з Standard & Poor's, як цитується в Nollenberger (2003).

Потужність місцевих доходів використовується як рівень прогнозу для різних аспектів фінансової стійкості. Саме цей показник дає змогу перевірити, чи пов'язане збільшення рівня доходів зі зменшенням рівня боргу та зменшенням ймовірності операційного дефіциту.

Важливим під час прогнозування фінансової стійкості місцевих бюджетів є обсяг можливої міжбюджетної допомоги. Є різні види міжбюджетних трансфертів: від медичної та освітньої субвенції до цільових дотацій.

Міжбюджетні трансферти можуть бути додатковими ресурсами для посилення місцевого фінансового становища. Нормативна державна допомога покликана компенсувати невідповідність податкового потенціалу місцевих громад.

Важливим під час прогнозування фінансової стійкості місцевих бюджетів є коефіцієнт покриття витрат. Цей індикатор інакше називається «охоплення споживчих платежів» та враховує, чи акумульованих доходів досить для покриття послуг. Операції з діяльності в бюджетній сфері, на відміну від ділових операцій, зазвичай не проводяться на основі рефінансування.

Значна частина громад має у своїй власності комунальні підприємства. Оскільки ця діяльність, як правило, генерує доходи, які перевищують витрати, органи місцевого самоврядування можуть або зберігати доходи у фондах підприємства, або переводити їх у доходи місцевого бюджету. Місцеві органи влади, які є власниками комунальних підприємств, мають більшу ймовірність фінансової стійкості місцевих бюджетів, оскільки доходи підприємств можуть надавати додаткові ресурси для виконання зобов'язань щодо уникнення високих боргів та поточного бюджетного дефіциту.

Висновки. Для підтримки економічного розвитку та високої якості життя місцеві органи самоврядування повинні відновити свої фінансові можливості протягом наступного десятиліття шляхом переосмислення джерел доходів, перегляду трудових відносин та відновлення думки громадян щодо суспільної роботи.

Реформа фінансової децентралізації в Україні внесла серйозні зміни в перелік інституційних заходів, які можуть впливати на різноманітні обмеження органів місцевого самоврядування. Громади все частіше, застосовуючи програмно-цільовий метод фінансування, на власний розсуд управляють місцевими фінансами. Згодом завдяки силі лідерства та бачення інституційні обмеження взагалі можуть бути скасовані. З цього погляду єдиним набором змінних, які не підконтрольні місцевим органам самоврядування, є демографічні та соціально-економічні характеристики резидентів, які формують місцеву дохідну базу. Однак навіть у таких умовах негативні наслідки демографії та економіки пом'якшуються

завдяки отриманню міжбюджетних трансфертів, які компенсують бюджетні розбіжності та проблеми з доходами, спричинені збіднілою доходною базою.

Місцевим органам самоврядування необхідно розуміти напрями змін, які приведуть до того, що їхні бюджети підвищать фінансову стійкість. Ці напрями повинні визначитися шляхом кількісного аналізу даних. Крім того, представникам місцевих органів самовря-

дування варто зрозуміти, що для того, щоб вони приносили структурні зміни, необхідно робити жорсткий вибір і прагнути до активного діалогу з людьми, яких вони обслуговують. Для органів місцевого самоврядування, які хочуть забезпечити фінансово стабільне майбутнє громади, необхідно, щоб мешканці громади розуміли, що бюджет має отримувати достатньо надходжень для задоволення зростаючих витрат.

Список використаних джерел:

1. Burnside, Craig (2004). Assessing New Approaches to Fiscal Sustainability Analysis. World Bank Latin America and Caribbean Department's report on Debt 106 Sustainability Analysis. URL: http://www.wds.worldbank.org/external/default/WDSContentServer/WDSP/IB/2008/06/19/000333037_20080619011109/Rendered/PDF/442760WP0BOX321tainability01PUBLIC1.pdf
2. Chapman J.I. (2008). State and Local Fiscal Sustainability: The Challenges, Public Administration Review, 68 (S): 115–131.
3. Dollery, B. & Grant, B. (2011). Financial Sustainability and Financial Viability in Australian Local Government, Public Finance and Management, 11 (1), 28–47.
4. IPSASB. (2011). Exposure Draft 46. Recommended Practice Guideline, Reporting on the Long-Term Sustainability of a Public Sector Entity's Finances. International Federation of Accountants. URL: http://www.ifac.org/sites/default/files/publications/files/IPSASB_At_A_Glance_RepLong-Term_Sustainability_of_Public_Finances.pdf

УДК 336.1:336.5

Мельничук Н.Ю.,

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Національна академія статистики, обліку та аудиту

Мельничук І.О.,

аспірант,
викладач кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Національна академія статистики, обліку та аудиту

ВИДАТКИ ЗВЕДЕНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Мельничук Н.Ю., Мельничук І.О. Видатки Зведеного бюджету України в сучасних умовах господарювання. У статті визначено економічну сутність видатків та витрат бюджету. Розглянуто головні теоретичні аспекти формування видатків Зведеного бюджету України. Досліджено динаміку та структуру видатків Зведеного бюджету держави в розрізі функціональної класифікації та за економічною характеристикою операцій. Визначено проблемні аспекти глобального розвитку суспільства в контексті видаткової частини Зведеного бюджету країни.

Ключові слова: видатки бюджету, витрати бюджету, Зведений бюджет, структура видатків бюджету, види економічної діяльності.

Мельничук Н.Ю., Мельничук І.О. Расходы Сводного бюджета Украины в современных условиях хозяйствования. В статье определена экономическая сущность расходов бюджета. Рассмотрены основные теоретические аспекты формирования расходов сводного бюджета Украины. Исследована динамика и структура расходов сводного бюджета государства в разрезе функциональной и экономической классификации. Определены проблемные аспекты глобального развития общества в контексте расходной части сводного бюджета страны.

Ключевые слова: расходы бюджета, государственный бюджет, местные бюджеты, сводный бюджет, структура расходов бюджета, виды экономической деятельности.

Melnychuk N.Yu., Melnychuk I.O. Consolidated budget expenditure of Ukraine in the contemporary economy. In the article the essence of the concept of budget expenditures. It deals with the main theoretical aspects of formation of the Consolidated budget. Dynamics of budgetary expenses of the Ukraine in the context of the functional classification and the economic characteristics of operations are explored. The problem aspects of global development of society in the context of the Consolidated Budget expenditures are determined.

Key words: budget expenditures, state budget, local budgets, consolidated budget, structure of budget expenditures, types of economic activities.